

**ENHANCING THE RESILIENCE OF JUVENILE OFFENDERS
IN NARCOTIC CASE**

PACHARIN SUMSIRIPONG

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
DOCTOR OF PHILLSOPHY
(CRIMINOLOGY, JUSTICE ADMINISTRATION AND SOCIETY)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

Copyright by Mahidol University

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

ENHANCING THE RESILIENCE OF JUVENILE OFFENDERS IN NARCOTIC CASE

PACHARIN SUMSIRIPONG 5437003 SHCJ/D

Ph.D. (CRIMINOLOGY, JUSTICE ADMINISTRATION AND SOCIETY)

THESIS ADVISORY COMMITTEE : SUNEE KANYAJIT, Ph.D., VEENUNKARN
RUJIPRAK, Ph.D., APASIRI SUWANNANON, Ph.D., KATTIYA
RATANADILOK, Psy.D.

ABSTRACT

This research was both a qualitative and quantitative study. The aims of this research were to study the resilience of juvenile offenders in narcotic cases; to study factors related to resilience level of juvenile offenders in narcotic cases, and to study how to enhance the resilience of juvenile offenders in narcotic cases. Data were collected using questionnaire from 111 samples who were juveniles serving time in the training center and those who were released and followed up by Phranakhon Sri Ayudhaya Vocational Training Center, and by indepth interview from 20 samples including experts in juvenile justice system, multidisciplinary, and staff of Phranakhon Sri Ayudhaya Vocational Training Center.

The results showed that the majority of the samples had medium level of resilience. When comparing the level of resilience between the group of juveniles in training process and the other group of juveniles who were released and followed up, results showed that different groups significantly caused the difference in resilience. Communication within family could contribute significantly to the prediction of resilience, autonomy, and problem solving. Peer information could also contribute significantly to the prediction of problem solving. When it comes to specific Therapeutic Community activities, it was found that the encounter group could contribute significantly to the prediction of problem solving. Seminar group could contribute significantly to the prediction of resilience, autonomy, problem solving, and sense of meaning and purpose. Reward could contribute significantly to the prediction of problem solving, and sense of meaning and purpose. All variables had a positive relationships with each aspect of resilience. The research concluded that forms and activities including sense of self, sense of control, sense of connection and sense of purpose strengthen the resilience of juvenile offenders in narcotic cases. Furthermore, external support including family and society enhanced the resilience of juvenile offenders in narcotic cases as well.

KEY WORDS: RESILIENCE / JUVENILE OFFENDER / NARCOTIC

175 pages

การสร้างเสริมพลังทางใจของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในคดียาเสพติด

ENHANCING THE RESILIENCE OF JUVENILE OFFENDERS IN NARCOTIC CASE

พัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ 5437003 SHCJ/D

ปร.ด. (อาชีวศึกษา การบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: สุณีย์ กัลยาจิตร, Ph.D., วินันท์กานต์ รุจิภักดิ์, Ph.D., อาภาศิริ สุวรรณานนท์, Ph.D., ชัดติยา รัตนดิลก, Psy.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยแบบผสม (Mixed Method) โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความเข้มแข็งทางใจของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในคดียาเสพติด 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งทางใจของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในคดียาเสพติด และ 3) เพื่อหาแนวทางการสร้างเสริมพลังทางใจของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในคดียาเสพติด เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และ แบบสัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจากแบบสอบถาม คือ เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายพระนครศรีอยุธยา ทั้งหมดจำนวน 72 คน และเด็กและเยาวชนที่เคยผ่านการอบรมจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายพระนครศรีอยุธยา จากกระทำความผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ที่อยู่ในระยะติดตามของศูนย์ฝึกฯ ทั้งหมดจำนวน 39 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนอยู่ในระยะติดตาม ที่ได้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 10 คน เจ้าหน้าที่ และ ผู้บริหาร ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายพระนครศรีอยุธยา จำนวน 5 คน และ สหวิชาชีพ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิในกระบวนการยุติธรรมเด็กและเยาวชน จำนวน 5 คน

ผลการวิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนมากมีระดับความเข้มแข็งทางใจอยู่ในระดับปานกลาง เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกฯ กับเด็กและเยาวชนในระยะติดตามมีความเข้มแข็งทางใจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านสัมพันธภาพของครอบครัวเรื่องของการสื่อสารอย่างมีคุณภาพระหว่างกันมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งทางใจรวม ความเข้มแข็งทางใจด้านความสามารถในการดูแลและควบคุมตนเอง และความเข้มแข็งทางใจในการแก้ไขปัญหา ปัจจัยด้านการคบเพื่อนมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งทางใจในการแก้ไขปัญหา เมื่อวิเคราะห์เฉพาะปัจจัยกิจกรรมชุมชนบำบัดพบว่า กลุ่มปรับความเข้าใจมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งทางใจในการแก้ไขปัญหา กลุ่มสัมมนามีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งทางใจรวม ความเข้มแข็งทางใจด้านการดูแลและควบคุมตนเอง ด้านการแก้ไขปัญหา และด้านความมุ่งมั่นตั้งใจในการประสบความสำเร็จในชีวิต และการให้รางวัลมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งทางใจในการแก้ไขปัญหา และด้านความมุ่งมั่นตั้งใจในการประสบความสำเร็จในชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยปัจจัยทั้งหมดมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน สำหรับแนวทางการสร้างเสริมพลังทางใจประกอบด้วยกิจกรรมที่ใช้ในการบำบัด แก้ไข และฟื้นฟู และแรงสนับสนุนภายนอก โดยกิจกรรมที่ใช้ได้แก่ 1) กิจกรรมสร้างความเชื่อมั่นในการจัดการชีวิต 2) กิจกรรมสร้างความรู้สึกรักกับตนเอง 3) กิจกรรมสร้างสายสัมพันธ์เกื้อหนุน และ 4) กิจกรรมสร้างจุดมุ่งหมายในชีวิต และแรงสนับสนุนภายนอกที่จะช่วยสร้างเสริมพลังทางใจประกอบด้วย ครอบครัว และสังคม

175 หน้า